

[Korsgaard.]

Sagen i Udvalget. Eet er i hvert Fald givet: at naar Skatteydernes Regnskabsaar ikke følger Kalenderaaret, kan det meget let komme til at ligge saaledes, at der gaar meget lang Tid, før den Fordel, Skatteyderen har ved, at Skatten maa trækkes fra, kan komme ham til gode. I disse Tider, hvor alt er saa usikkert, er det højst sandsynligt, at en stor Indtægt i Aar ikke betyder en stor Indtægt om to Aar, og i saadanne Tilfælde synes jeg, at ganske særlig Merindkomstskatten kan komme til at virke meget uheldigt. Jeg haaber, at dette Punkt hører til dem, man kan forhandle om.

Et Punkt af en vis Interesse, da vi behandlede det sidste Skatteforslag, var Beskatningen af Brugsforeninger. Jeg tror, man kan sige, at de eneste, der er tilfredse med denne Beskatning, er en Del af Rigsdagens Medlemmer. Ellers ligger det saaledes, at Brugsforeningerne selv synes, de beskattes for højt, medens Handelsstanden synes, at Brugsforeningerne beskattes alt for lavt. Dette, at man, naar man er gaaet midt imellem, har gjort det rigtige, er en Slutning, man er tilbøjelig til at drage. Den behøver ikke at være rigtig, men den behøver for den Sags Skyld heller ikke at være forkert. Personlig er jeg af den Overbevisning, at de Principper, man er kommet ind paa ved den Lov, som nu gælder for Brugsforeningsbeskatningen, er rigtige, men jeg er ogsaa overbevist om, at den Skattefrihed, man giver ved at sætte den til 5 pCt., er for høj. Det er mit Haab, at man ogsaa paa dette Omraade kan tale sig til Rette under de kommende Udvalgsforhandlinger.

I øvrigt mener jeg ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at den tekniske Udformning, som Lovforslaget fik, sidste Gang det var til Behandling, er ganske god, for ikke at sige god, og jeg har ogsaa det Indtryk, at de store Erhvervsorganisationer, der har Skatteudvalg, er af den Mening, at teknisk set er Lovforslaget godt nok; men det maa være afhængigt af den økonomiske Udvikling, om det vil være muligt at faa ikke uvæsentlige Ændringer ind i Forslaget.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling i det kommende Udvalg.

Bertel Dahlgaard: Denne ekstraordinære Skattelov har været i Virksomhed i indeværende Skatteaar, og det kan ikke nægtes, at den har været følt som en overmaade tyngende Byrde for Befolkningen; men den højttærede Finansminister mener jo,

at det under de nuværende Forhold fortsat vil være nødvendigt at bevare den i samme Omfang. Jeg skal ikke her fremsætte noget Skøn derover. Det vil være rimeligt, at Finansministeren faar Lejlighed til over for Udvalget at fremlægge de i saa Henseende ønskelige Redegørelser. Det maa erkendes, at for den overvejende Del af Befolkningen, hvis Indtægter enten er de samme som i indeværende Aar eller bliver mindre end i indeværende Aar, vil en Fortsættelse af Loven betyde en mindre Skat end i Aar, idet det bliver de meget større Skattebeløb i indeværende Aar, der fradrages i Skatteindtægten, og for de Personers Vedkommende, der maatte faa væsentlig større Indkomster, vil det maaske kunne siges, at der ikke er nogen Grund til Skattenedsættelse. En nærmere Drøftelse af alle disse Forhold vil det være rimeligt at faa i Udvalget, ligesom det vil være interessant at faa en Gennemgang af alle Enkelthederne i Loven paa Grundlag af Erfaringerne fra den Tid, den har virket.

Endelig vil jeg sige, at jeg synes, der kunde være Grund til, at der i dette Udvalg blev givet Finansministeren Lejlighed til at redegøre for, hvilke Muligheder der maa regnes at være for i højere Grad at lade Skattebetalingen følge Aarets Indkomster, saa man kom bort fra dette, at der i saa umaadelig mange Tilfælde af den enkelte Borger betales Skatter af de større Indkomster, den paagældende har haft det foregaaende Aar, hvorfor Skatten bliver saa meget mere tyngende.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de ganske vist ikke ret mange Spørgsmaal, der er rejst her, da det er Hensigten, at den nærmere Drøftelse af dette Lovforslag skal foregaa i det Udvalg, der bliver nedsat. De vil bedre kunne besvares, naar vi naar noget nærmere ind paa det kommende Finansaar og bedre er i Stand til at overse saavel Lovens økonomiske Virkninger i Aar som de Krav, der vil blive stillet til Beskatningen i det kommende Finansaar. Jeg vil dog gerne paa Forhaand advare mod Optimisme i Retning af, at det skulde være muligt at komme igennem med lavere Skattesatser end dem, der her er Tale om, men der vil jo altid blive den Lempelse i Beskatningen, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard pegede paa, at de store Skattefradrag kommer til at virke i det kommende Finansaar til Glæde for Skatteyderne, til mindre Glæde for Statskassen.

Jeg skal med Hensyn til Spørgsmaalet